

ת"פ 52521/05/20 - מדינת ישראל נגד מחמוד עליאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52521-05-20 מדינת ישראל נ' עליאן

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמוד עליאן

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע, ללא שינוי בכתב האישום או הסדר עונשי, בכך שבסמוך ליום 24.1.19 טשטש סימני זיהוי של רכב בכך שהדביק סרט שחור על לוחיות הרישוי הקדמית והאחורית של רכב שהיה אותה עת בחזקתו.

בחקירתו, לא נתן הנאשם הסבר למעשיו, והוא אף אינו מופיע בכתב האישום, ואולם בבית המשפט הסביר כי חבר, שהסתכסך עם משפחתו, לא רצה שידעו שמדובר ברכבו.

בכתב האישום לא מיוחסת לנאשם כל עבירה נוספת.

טיעוני הצדדים לעונש:

המחלוקת בין הצדדים פשוטה, והיא נוגעת לשאלה העקרונית "מהי תחתית מתחם הענישה שיש לקבוע בגין עבירה של זיוף סימני רכב".

כמעט ואין בין הצדדים מחלוקת ביחס לשאלות אחרות.

לטענת המאשימה יש לקבוע מתחם ענישה לעבירה זו שתחתיתו במאסר, ולו קצר, שאפשר וירוצה בעבודות שירות - ועד לשנת מאסר בפועל. לתמיכה בעמדתה צירפה המאשימה פסיקה.

עוד ציינה התובעת את עונש המקסימום לעבירה - 7 שנות מאסר - כאינדיקטור לחומרתה, וכן את היותה "כלי עזר" לביצוע עבירות רכוש חמורות אחרות.

התובעת ציינה את ההגנה על הקניין ותחושת הביטחון האישי כערכים מוגנים שהעבירה פוגעת בהם, אך נוכח הודאתו המהירה ולקיחת האחריות, החיסכון בזמן הציבורי - שיפוטי, ובעיקר בהיעדר עבר פלילי כלשהו לנאשם ביקשה למקמו בתחתית מתחם הענישה ולהטיל עליו גם ענישה נילוית.

לשיטת **הסניגור**, שיקולים רבים עומדים לקולא לנאשם במקרה זה:

- העבירה נעברה לפני יותר משנתיים.
- לנאשם אין עבר פלילי כלשהו ואף לא תיקים פתוחים.
- הנאשם אדם נורמטיבי, עבד עד תחילת הקורונה ואז יצא לחל"ת, והוא מתנדב בזמנו החופשי במרכז קהילתי ותורם לחברה.
- מצבו הבריאותי לוקה עקב תאונה שעבר, שהותירה אותו נכה וכמעט חסר שמיעה באוזן אחת.
- הנאשם עומד להתחתן וככל שיוטל עליו קנס יש לקחת בחשבון את החל"ת שהוא נמצא בו ואת צרכיו הכלכליים.

באשר לשאלה במחלוקת המציא הסנגור דוגמאות במקרים לא מועטים אחרים, בהם עמדת המאשימה ביחס לתחתית מתחם הענישה היתה מאסר מותנה, וטען כי אין כל הכרח בקביעת תחתית מתחם גבוהה מזה. גם הסנגור צירף לעמדתו פסיקה.

הנאשם טען לעונש אף הוא, הביע חרטה, הסביר את מעשהו, וביקש לאפשר לו להמשיך בחייו, בייחוד עתה שהתארס ועומד להינשא, מבקש לפתוח דף חדש ולהקים משפחה וילדים.

דין והכרעה:

ביחס לערכים המוגנים שנפגעו, דעתי כדעת המאשימה.

עם זאת, המאשימה לא טענה לעומק הפגיעה בערכים אלו, וכשאני סוקר את המקרה שלפניי, ניכר שהפגיעה המרכזית היתה פגיעה פוטנציאלית ולא פגיעה בפועל.

העובדה שלמעשה הנאשם לא נילוותה כל עבירה מהווה נדבך נוסף בסברה זו.

גם אם הסברו של הנאשם למעשהו היה מגומגם וגם אם הנאשם הכחיש מעשיו בחקירתו מכל וכל, לא ניתן לשלול אמיתות הסברו לחלוטין.

כאשר מצרפים לכך את היותו, ככל הנראה, אדם נורמטיבי לחלוטין, הסברה שמדובר במעשה פזיז ונמהר שאינו מאפיין את הנאשם, מתחזקת, ומתחזק גם הסברו למעשה.

עיינתי לעומקה בפסיקה שצירפה המאשימה ומצאתי כי בכל אחת מהדוגמאות שהובאו קיימות "תוספות" שאינן קיימות במקרה לפניי, בין שמדובר בעבירות נילוות ובין שמדובר בעבר פלילי לא מבוטל של הנאשמים באותם מקרים.

במישור העקרוני, לדעתי, קיימות עבירות בסמכות בית משפט השלום שאפשר לומר עליהן כי הן, כשלעצמן, ללא התחשבות בגורמים נוספים, מחייבות מתחם ענישה שתחילתו במאסר, וגם זאת יש לומר על דרך הזהירות.

יחד עם זאת, העבירה של זיוף סימני רכב, כשלעצמה בלבד, לא יכולה להימנות עליהן, ולו משום שהיא מהווה פגיעה פוטנציאלית בערכים מוגנים ("כלי עזר" כפי שכינתה זאת המאשימה), ובהיעדר עבירות נוספות או אינדיקציה להן, אינה מהווה פגיעה ישירה באותם ערכים.

יש בעונש המקסימלי הקבוע לצד העבירה אינדיקטור לחומרה שמייחס לה המחוקק, כמו עבירות פשע לא מעטות נוספות בחוק העונשין, אך אין באינדיקטור זה כדי לחייב תחתית מתחם ענישה של מאסר ואין בילתו.

בהתחשב באלה, ובהתחשב גם במציאות היומיומית כפי שבאה לביטוי בפסיקה שצירף הסניגור, אני קובע כי מתחם הענישה בעבירה אותה עבר הנאשם יכול לנוע בין מאסר מותנה או של"צ, במקרים המתאימים, לבין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

בהתחשב בנתוניו של הנאשם לפניי, אני קובע כי יש למקמו בתחתית המתחם.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 6 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירת רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין.

ב. קנס בסך 2500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.3.22.

ג. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור שוב, בתוך שנה מהיום, את העבירה שנקבע כי ביצע ישלם סך 10000 ₪. יסרב להצהיר יאסר למשך 5 ימים. הצהרת הנאשם נרשמה לפניי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד כסלו תשפ"ב, 18 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.